

STANOWISKO
RADY MIEJSKIEJ W ŁAPACH
z dnia 25 lutego 2022 roku

Pierwsze po wojnie upamiętnienie osoby podpułkownika w Łapach miało miejsce w 1990 r. – ulica Fabryczna zmieniła nazwę na Stanisława Nilskiego – Łapińskiego. W tym samym roku, oficer Wojska Polskiego zostaje patronem nowopowstałej organizacji społecznej – Łapskiego Towarzystwa Regionalnego. Kolejne lata zapisują się m.in.: w uroczystym odsłonięciu pomnika na Placu Niepodległości (2005 r.), wyborze na patrona dawnego Gimnazjum i powstaniu w nim Izby Pamięci (2009r.) a także umieszczeniu na grobie rodzinnym urny z ziemią z grobu Stanisława Nilskiego – Łapińskiego (2018 r.). W dniu urodzin bohatera walk o niepodległą Polskę – 24 stycznia 2022 r., w Łapach zostaje przeprowadzony pierwszy konkurs wiedzy historycznej poświęcony osobie podpułkownika, żołnierza legionów, mieszkańca rubieży Królestwa Kongresowego.

Stanisław Kazimierz Marcin Łapiński (ps. „Nilski”), syn Tomasza i Teofili z domu Porowskiej. Ur. 24 stycznia 1891 w Warszawie. Wychowany w Łapach. Ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Lwowskiej. Podpułkownik Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

W czasie I wojny światowej walczył w szeregach 5 pułku piechoty. Od stycznia do marca 1917 roku był słuchaczem Kursu oficerów sztabowych i adiutantów wyższych dowództw w Warszawie.

W lipcu 1917 roku, po kryzysie przysięgowym został internowany w Beniaminowie. Zwolniony z internowania wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej, gdzie pełnił funkcję instruktora na kursach oficerskich.

Podczas obrony Lwowa w listopadzie 1918 (w trakcie wojny z Ukraińcami) był członkiem:

- Naczelnej Komendy Obrony Lwowa,
- szefem sztabu obrony Lwowa,
- zastępcą komendanta Czesława Mączyńskiego.

Po wybuchu powstania wielkopolskiego brał udział w organizacji Dowództwa Głównego Sił Zbrojnych Polskich w byłym zaborze pruskim.

W kwietniu 1919 roku, wziął udział w wyprawie wileńskiej, jako oficer operacyjny Sztabu Naczelnego Wodza.

W kwietniu 1920 roku, w trakcie wojny polsko - bolszewickiej kierował sztabem 15 Wielkopolskiej Dywizji Piechoty. Razem z dywizją wziął udział w wyprawie nad Berezynę, walkach odwrotowych, bitwie warszawskiej, uderzeniu na Mińsk Mazowiecki, ataku na tyły bolszewickiej 15 Armii, w walkach pod Lidą i Mińskiem. Po zakończeniu walk

ukończył kurs informacyjny Sztabu Generalnego, kurs lotnictwa i kurs dowódców pułków saperów.

8 lipca 1921 roku objął dowództwo nad 70 pułkiem piechoty w Jarocinie.

Zmarł 16 lutego 1922 roku w Poznaniu, w następstwie szkarlatyny. Jego pochówek był wielką manifestacją patriotyczną, tak samo jak powtórny pogrzeb w 1934 r., kiedy ciało przewieziono na cmentarz we Lwowie.

Odnaczony najważniejszymi medalami, również pośmiertnie:

- Krzyż Srebrny Orderu Wojskowego Virtuti Militari (1921)
- Krzyż Niepodległości z Mieczami – „za pracę w dziele odzyskania niepodległości” (pośmiertnie w listopadzie 1933)
- Krzyż Walecznych – czterokrotnie

Podtrzymując tradycję uszanowania pamięci osoby podpułkownika

Rada Miejska w Łapach w uznaniu dla całości Jego dokonań

ogłasza rok dwa tysiące dwudziesty drugi

ROKIEM PODPUŁKOWNIKA STANISŁAWA NILSKIEGO – ŁAPIŃSKIEGO